

Проблеми та перспективи розвитку електронної комерції в Україні

Виконала: студентка IV курсу
3 групи
Коломієць Яна

Протягом останнього десятиліття фахівці в галузі світової економіки усе більше відзначають тенденцію зміщення грошового потоку в сферу електронного бізнесу – комерції в Інтернет. Підприємці відкривають для себе нові можливості Інтернету та прагнуть максимально їх використовувати за допомогою швидкого навчання, обробки та передачі інформації, грошей, товарів. Суспільство переходить на якісно новий етап розвитку, де визначальну роль відіграє інформація.

Електронна комерція - відносини, спрямовані на отримання прибутку, що виникають під час вчинення правочинів щодо набуття, зміни або припинення цивільних прав та обов'язків, здійснені дистанційно з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, внаслідок чого в учасників таких відносин виникають права та обов'язки майнового характеру.
(ст. 1 Закону України «Про електронну комерцію» від 03.09.2015 р.)

Батьківщиною електронної комерції прийнято вважати США, де ще в 60-х роках з'явилися перші системи електронної комерції. Застосовувалися вони, здебільшого, транспортними компаніями для замовлення квитків, а також для обміну даними між різними службами при підготовці рейсів.

Спочатку електронна комерція велася по мережах, що не входять в Інтернет. Для цього були створені стандарти електронного обміну даними між організаціями (Electronic Data Interchange, EDI) – набори правил електронного оформлення типових ділових документів: замовлень, накладних, митних декларацій, страхових форм, рахунків тощо. До кінця 60-х років у США вже існувало чотири індустріальні стандарти для обміну даними в системах управління авіаційним, залізничним і автомобільним транспортом.

Основними принципами у сфері електронної комерції є:

1. свобода провадження підприємницької діяльності з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем;
2. свобода вибору контрагента, електронних засобів, видів та форм діяльності;
3. свобода конкуренції та забезпечення її сумлінності;
4. свобода вчинення електронних правочинів;
5. рівність і охорона прав учасників відносин у сфері електронної комерції;

Учасниками відносин у сфері електронної комерції є суб'єкти електронної комерції, постачальники послуг проміжного характеру в інформаційній сфері, органи державної влади та органи місцевого самоврядування в частині виконання ними функцій держави або місцевого самоврядування.

6. дотримання вимог законодавства, правил професійної етики, повага до прав, свобод, законних інтересів учасників відносин у сфері електронної комерції;
7. забезпечення належної якості товарів, робіт та послуг, що реалізуються у сфері електронної комерції;
8. однаковість юридичної сили електронних правочинів та правочинів, укладених в іншій формі, передбаченій законодавством;
9. забезпечення доступу до інформації всіх учасників відносин у сфері електронної комерції;
10. доступність комерційних електронних повідомлень та можливість обмеження їх надходження.

Постачальниками послуг проміжного характеру в інформаційній сфері є оператори (провайдери) телекомунікацій, оператори послуг платіжної інфраструктури, реєстратори (адміністратори), що присвоюють мережеві ідентифікатори, та інші суб'єкти, що забезпечують передачу та зберігання інформації з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем.

Учасники відносин у сфері електронної комерції можуть розробляти правила професійної етики у цій сфері. Ці правила можуть використовуватися під час вчинення електронних правочинів, підготовки установчих та інших документів.

Розрахунки у сфері електронної комерції здійснюються відповідно до законів України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», інших законів та нормативно-правових актів Національного банку України.

Розрахунки у сфері електронної комерції можуть здійснюватися з використанням платіжних інструментів, електронних грошей, шляхом переказу коштів або оплати готівкою з дотриманням вимог законодавства щодо оформлення готівкових та безготівкових розрахунків, а також в інший спосіб, передбачений законодавством України.

Для активного включення України в міжнародний електронний бізнес необхідне:

- 1) активне впровадження базового устаткування, комп'ютерів та телекомунікацій, у тому числі й у сільській місцевості, що забезпечить розширення комп'ютерної грамотності населення і належний рівень розвитку інфраструктури;
- 2) стимулювання швидкого розвитку інфраструктури мережі: розвиток Інтернет-магазинів, мережних бізнес-структур, операторів мережі та створення декілька великих вітчизняних Інтернет-порталів;
- 3) навчання професійним і загальним навичкам роботи в Інтернеті на всіх рівнях освітньої системи, включаючи держслужбовців;
- 4) розвиток внутрішнього споживчого ринку, підвищення купівельної спроможності шляхом досягнення стабільного економічного росту.

Використання персональних даних у сфері електронної комерції може здійснюватися у разі створення суб'єктом електронної комерції умов для захисту таких даних.

Учасники відносин у сфері електронної комерції зобов'язані забезпечити захист персональних даних, що стали їм відомі з електронних документів (повідомлень) під час вчинення електронних правочинів, у порядку, передбаченому Законом України «Про захист персональних даних».

Забороняється використання та витребування персональних даних сторонами електронного правочину з іншою метою, ніж вчинення електронного правочину, якщо інше не встановлено законом або за домовленістю сторін.

Реєстрація фізичної особи в інформаційній системі суб'єкта електронної комерції означає надання нею згоди на використання та обробку її персональних даних і вчинення інших дій, передбачених Законом України «Про захист персональних даних».

Ідентифікація особи за допомогою електронного підпису, має здійснюватися під час кожного входу в інформаційну систему суб'єкта електронної комерції.

Електронної комерції в Україні майже немає.

Цьому існує цілий ряд причин:

- 1) недостатній рівень розвитку ринкових відносин у більшості секторів економіки, що не стимулює впровадження прогресивних високоефективних інформаційних технологій;
- 2) відсутність достатнього обсягу вільних фінансових засобів у вітчизняних підприємств та фінансових установ, що не дозволяє інтенсивно розвиватись ринку Інтернет-послуг;
- 3) низька платіжна спроможність населення, що не сприяє збільшенню користувачів мережі. Для того, щоб щось купувати в Інтернеті, треба мати якісь кошти;

4) недостатній рівень розвитку телекомунікаційної інфраструктури, що не дозволяє надавати споживачеві сучасні види послуг. Доступ до Інтернета в Україні ще досить дорогий;

5) низький рівень використання інформаційних технологій на підприємствах, в організаціях та органах державної влади, що не сприяє усвідомленню місця і ролі мережі Інтернет у сучасній економіці;

6) значна різниця у рівні інформатизації великих міст та регіонів країни, що зменшує потенційну аудиторію користувачів мережі;

7) нерозвиненість надійних і легітимних засобів аутентифікації, цифрових підписів, сертифікатів і шифрування. Виникають проблеми конфіденційності і цілісності даних, дотримання прав інтелектуальної власності;

8) недосконалі механізми оплати. Незважаючи на розвинуту культуру використання магнітних карток, їхні власники утримуються від їхнього активного застосування, побоюючись шахрайства;

9) низький рівень безпеки при здійсненні оплати кредитною картою. Обдурити при проведенні платежу по пластиковій карті через Інтернет легше, ніж при платежі в звичайному магазині і т. д.

Дякую за увагу !